

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/32/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123013070
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7123013070.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Daniely Mitterpákovovej na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 21. mája 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 21.02.2024 sp. zn. 3Tk 1/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice rozsudkom zo dňa 21. februára 2024 sp. zn. 3Tk 1/2023 obžalovaného A. B. uznal vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 06.05.2023 v čase okolo 15.15 hod. v rodinnom dome č. XX v obci Ptrukša v úmysle usmrtiť napadol svoju družku C. C. nožom s čepeľou šírky cca do 2,5 cm a dĺžky minimálne 10 cm a to tak, že ju väčšou silou a prudkosťou bodol minimálne päťkrát do hrudníka a raz do brucha, čím jej spôsobil bodnorené poranenia, pri ktorých došlo k zasiahnutiu pľúc, poraneniu ľavej komory srdca, bránice, zadnej časti pravého laloka pečene a brušnej srdcovnice, pričom v dôsledku šoku po úraze a krvácaní pri týchto poraneniach došlo na mieste k úmrtiu poškodenej, následne v úmysle zakryť stopy tohto činu na telo poškodenej a v jeho okolí v letnej kuchyni zadnej časti domu vylial automobilový benzín, ktorý zapálil, čím založil požiar, ktorý sa rozšíril do ďalších častí domu, týmto na dome č. XX v obci Ptrukša a jeho zariadení (dva rozťahovacie gauče, kuchynská linka, kuchynský stôl, kuchynská stolička, benzínová píla, TV prijímač, toaletná stolička, dvojdvierová skriňa) ich vlastníčke D. C. spôsobil škodu spolu minimálne vo výške 14.455,38 eur, pričom v dôsledku sálavého tepla horenia a odlietavajúcej strešnej krytiny bola súčasne na susednom dome č. XX v obci Ptrukša jeho vlastníčkovi E. F. spôsobená škoda najmenej vo výške 842,40 eur, spolu tak obvinený spôsobil na majetku poškodených škodu vo výške najmenej 15 297,78 eur.

Za to mu súd uložil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 ods. 3, § 41 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. uložil zhabanie veci, a to kuchynského noža so zelenou plastovou rúčkou o celkovej dĺžke 234 mm s čepeľou dlhou 114 až 130 mm a šírkou pri rukoväti 20,7 mm.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je povinný zaplatiť poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Pribinova 19, Bratislava IČO: XX XXX XXX škodu v sume 1 211,99 eur (jedentisícdeväťsto jedenásť eur a 99 centov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je povinný zaplatiť poškodenému A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XX, H. I. škodu v sume 17 500 eur (sedemnásttisícpäťsto eur) titulom nemajetkovej ujmy a škodu v sume 1 359 eur titulom pohrebných nákladov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný zaplatiť poškodenej D. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. J. XX/XX, A. C. škodu v sume 17 500 eur (sedemnásttisícpäťsto eur) titulom nemajetkovej ujmy.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova č. 4, Bratislava, IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré následne písomne odôvodnil.

Z podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný berie podané odvolanie späť proti výrokom o zhabaní veci, o povinnosti zaplatiť poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Pribinova 19, Bratislava IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1 211,99 eur, ako aj proti výrokom o povinnosti zaplatiť poškodenému A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XX, H. I. škodu v sume 17 500 eur titulom nemajetkovej ujmy a škodu v sume 1 359 eur titulom pohrebných nákladov a poškodenej D. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. J. XX/XX, A. C. škodu v sume 17 500 eur titulom nemajetkovej ujmy.

V písomných dôvodoch uvádza, že s výškou uloženého trestu nesúhlasí a považuje ho za neprimerane prísny a podľa jeho názoru okolnosti spáchania skutku, osoba páchatela, vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. a prevaha poľahčujúcich okolností umožňovali súdu prvého stupňa uložiť trest aj pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný vytýka súdu, že nepostupoval dôsledne podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní výmery trestu, podľa ktorého súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd predovšetkým nevyhodnotil tú skutočnosť, že u obžalovaného poľahčujúce okolnosti k príťažujúcim okolnostiam boli preukázané v pomere 3:1 a podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Taktiež súd prvého stupňa nepostupoval v súlade s § 38 ods. 8 Tr. zák. pri úprave trestnej sadzby z hľadiska prevyšujúceho pomeru poľahčujúcich okolností a pri analógii k mimoriadnemu zníženiu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr. zák.

V stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 55/2016 z 27. júna 2017 je prijatý záver, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, je možné mimoriadne zníženie trestu použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por., keďže páchatel ako obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (do konca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Súd prvého stupňa neprijatie mimoriadneho zníženia trestu (aj keď nie je to jeho zákonná povinnosť) odôvodnil len závermi znaleckého psychologického skúmania osobnosti obžalovaného, pričom osobu páchatela je treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. V rámci vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný až do spáchania uvedených skutkov viedol riadny život, nebol ani raz súdne trestaný a možno aj zo záverov psychologického vyšetrenia obžalovaného konštatovať, že jeho konanie v značnej miere ovplyvnili psychické ťažkosti z rozchodu so svojou družkou, ktoré ako konštatoval znalec, nedostatočne odhadol závažnosť týchto psychických ťažkostí. Znalec taktiež

konštatoval, že zistil u obžalovaného aj ochranné faktory, ktoré mu budú v budúcnosti pomáhať nespáchať násilný skutok. Taktiež znalec konštatoval, že túto skutočnosť preukazuje jeho inteligencia a čiastočná schopnosť sebakontroly. Ďalej znalec vo svojom výsluchu uviedol, že napriek stredne veľkému riziku rizikových aj ochranných faktorov, obžalovaný má potenciál rozvinúť zrelšie a adoptívnejšie spôsoby ako zvládať tenziu a frustráciu a možno predpokladať, že za týchto okolností by riziko recidívy trestnej činnosti po určitom resocializačnom procese mohlo klesnúť na nízke.

Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd SR, ako aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňujú princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami práv jednotlivcov. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu.

Pri takejto úvahe sa javí trest uložený obžalovanému vo výmere 20 rokov za neprimeraný a účel trestu je možné u obžalovaného dosiahnuť aj uložením miernejšieho trestu odňatia slobody. Obžalovaný mal v čase spáchania skutku 63 rokov a vzhľadom na výšku uloženého trestu je možné hodnotiť, že takýto trest, vzhľadom na jeho dĺžku, je trestom na doživotie, čo nie je možné považovať za primeraný trest ani z hľadiska individuálnej alebo generálnej prevencie.

Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie, alternatívne navrhuje, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku sám vo veci rozhodol a uložil mu trest znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o záveroch mestského súdu vo vzťahu k napadnutým výrokom, a keďže sa so závermi mestského súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Preskúmaním spisového materiálu má krajský súd za to, že mestský súd vykonal v náležitom rozsahu zákonné dokazovanie vo vzťahu k uloženému trestu. Mestský súd objasnil všetky skutočnosti nevyhnutné pre správne uloženie trestu, tieto vecne vyhodnotil a skonštatoval splnenie zákonných podmienok pre uloženie trestu vo výmere 20 rokov nepodmienečne.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.01.2024 po riadnom a zákonom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu, na základe čoho mestský súd riadnym zákonným postupom podľa § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. vyhlásenie o vine prijal s tým, že následne vykoná dôkazy ohľadom skutočností dôležitých pre rozhodnutie o treste a uplatnených nárokoch na náhradu škody, pričom dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykonalo. Mestský súd postupoval správne, keď ďalej vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

Na základe vyhlásenia obžalovaného o vine ako aj na základe dôkazov vykonaných v prípravnom konaní nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o ustálení právnej kvalifikácie obžalovaného ako obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu, odôvodnenia napadnutého rozsudku ako aj odvolania obžalovaného krajský súd zistil, že mestský súd uložil trest podľa správnych zákonných ustanovení Trestného zákona. Mestský súd správne vyhodnotil splnenie zákonných podmienok pre ukladanie úhrnného trestu odňatia slobody, kde prísnejšie trestným zo zbíhajúcich sa trestných činov

je obzvlášť závažný zločin vraždy podľa §145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na dvadsať až dvadsaťpäť rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Mestský súd nepochybil ani pri ustálení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 36 a § 37 Tr. zák. Zároveň sa súd vysporiadal so všetkými skutočnosťami majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Druh a intenzita uloženého trestu musia byť v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým okolnostiam a špecifikám danej posudzovanej veci. Z vymedzenia skutku je jednoznačné, že je trestným činom vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona v súbehu s trestným činom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. Obžalovaný úmyselne usmrtil poškodenú, svoju družku, a preto naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu vraždy vzhľadom na to, že trestný čin spáchal na chránenej osobe.

Trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov je primeraný a spravodlivý vzhľadom na samotný spôsob konania obžalovaného a ďalšie okolnosti prípadu. Útok obžalovaného smeroval voči poškodenej a to tak, že poškodenú s väčšou silou a prudkosťou bodol minimálne päťkrát do hrudníka a raz do brucha prostredníctvom noža s čepeľou šírky cca do 2,5 cm a dĺžky minimálne 10 cm do oblasti životne dôležitých orgánov. Bezprostredne po útoku obžalovaný v úmysle zakryť stopy, na telo poškodenej a v jeho okolí vylial automobilový benzín, ktorý zapálil a založil požiar. Žiadnym spôsobom sa nepokúsil o oživenie poškodenej, ale práve naopak svojím konaním sa v úmysle zakryť stopy dopustil ďalšieho trestného činu.

Pri úvahách o druhu a výmere treste postupoval mestský súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák. a uložený trest možno považovať za primeraný a zákonný. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu a okolnostiam konkrétnej prejednávanej veci.

Trest predstavuje jeden z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a má pôsobiť na ochranu spoločnosti, na výchovu páchatel'a a taktiež aj ako hrozba pre ostatných potencionálnych páchatel'ov trestných činov. Ochrana spoločnosti sa realizuje dvoma prvkami, a to prvkom represie ako aj prvkom výchovy, pričom oba tieto prvky sa uplatňujú súbežne. Vychádzajúc z Trestného zákona je základným účelom trestu ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatel'mi trestných činov.

Trest uložený mestským súdom v zmysle Trestného zákona sleduje naplnenie individuálnej a generálnej prevencie, ktoré sa navzájom dopĺňajú. Účelom individuálnej prevencie je vytvorenie podmienok pre výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má odradiť ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestnej činnosti, a zároveň jej účelom je zachovanie právnej istoty a spravodlivosti pre spoločnosť. Spravodlivý trest podporuje pocit právnej istoty a právneho štátu a dáva najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Trest má taktiež vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a trestného činu, a teda spoločenské odsúdenie a negatívne hodnotenie páchatel'a a jeho protiprávneho konania.

Nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je uloženie spravodlivého a primeraného trestu za predpokladu jeho represívneho pôsobenia. Neprimerane mierny alebo neprimerane prísny trest pôsobia škodlivo na samotného páchatel'a ako aj na spoločnosť. Uložením neprimerane nízkeho trestu, nedochádza k naplneniu funkcie v rozsahu generálnej prevencie a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Správne mestský súd prihliadol pri ukladaní trestu aj na znalecké posudky a výsluchy znalcov JUDr. MUDr. Jána Uhrina, MPH a Mgr. Korpáša. Vychádzajúc z vypracovaných znaleckých posudkov je uložený trest potrebný pre výchovu a nápravu obžalovaného vzhľadom na opísanú osobnosť obžalovaného a jeho sociálne správanie.

Zo znaleckého posudku v odbore psychológie vypracovaného znalcom Mgr. Korpášom jednoznačne vyplýva tendencia obžalovaného k agresívnemu správaniu, a to najmä v náročných situáciách, pričom agresivita je výraznou črtou sociálneho správania sa obžalovaného. Osobnosť obžalovaného je disharmonicky štruktúrovaná, introvertná, nestabilná a egocentrická. Obžalovaný je podozrievavý,

má nízku kvalitu schopnosti empatie, slabú úroveň schopnosti zvládať náročné situácie, čo ho mohlo viesť k iracionálnym, impulzívnym a agresívnym reakciám. Zo znaleckého posudku taktiež vyplýva, že riziko násilného správania obvineného v budúcnosti je stredne veľké, pričom by mohlo po určitom resocializačnom procese klesnúť na nízke.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd obligatórne prihliada na vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich stupeň závažnosti v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. Mestský súd uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, znižovanie zákonom ustanovenej hornej hranice sadzby o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. nemalo samo o sebe vplyv na výšku uloženého trestu. Prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností je okolnosťou, ktorá odôvodňuje uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vo vzťahu k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s použitím analógie a argumentu a minori ad maior aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. krajský súd uvádza, že zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016, na ktoré v tejto súvislosti odkazuje aj obhajoba v odvolaní, vyplýva pre súd možnosť a nie povinnosť aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/ v prípade uznania viny obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Súd zohľadnil uznanie viny obžalovaným, a to ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. a vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku a spôsob jeho spáchania sa nepriklonil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v zmysle vyššie uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorého jednoznačne vyplýva fakultatívna povaha takejto analógie. Krajský súd má za to, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody by nebolo v posudzovanej veci spravodlivé vzhľadom na okolnosti spáchaného skutku. Samotná prevaha poľahčujúcich okolností, na ktorú poukazuje aj obhajoba vo svojom odvolaní, ako ani vek obžalovaného nie sú v danom prípade podľa názoru krajského súdu dostatočnými dôvodmi, pre ktoré by súd postupoval v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Krajský súd preskúmal dostatočnosť ochrany spoločnosti s ohľadom na individuálne skutkové okolnosti prejednávanej veci a vlastnosti a osobnosť obžalovaného. Trest odňatia slobody vo výmere dvadsať rokov spĺňa aj podľa názoru krajského súdu všetky kritériá z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného, ktorým spáchal dva trestné činy, pričom jedným z nich je obzvlášť závažný zločin, krajský súd nepovažuje mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s použitím analógie za spravodlivé. Je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s úmyslom zakryť spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy. Závažnosť konania je zvyšovaná aj úmyselnou formou zavinenia v prípade oboch trestných činov. Zároveň je potrebné prihliadať aj na následok spáchaných trestných činov, zavinenie, ako aj pohnútku. Protiprávne konanie obžalovaného smerovalo voči poškodenej osobe, ktorá bola jeho družkou.

Obžalovaný sa dopustil jedného z najzávažnejších trestných činov proti životu a zdraviu, ktorými je chránený ľudský život a zdravie. Dôležitosť ochrany je daná aj tým, že tieto trestné činy sú zaradené v prvej hlave osobitnej časti Trestného zákona a zákon za nich umožňuje uložiť vysoký trest odňatia slobody v rozmedzí stanovených trestných sadzieb alebo trest odňatia slobody na doživotie. Pre dosiahnutie účelu trestu v prípade spáchania niektorého z typovo najzávažnejších zločinov a obzvlášť závažných zločinov je trest odňatia slobody jediným spôsobom vyjadrenia závažnosti a škodlivosti spáchaného trestného činu.

Trest v trvaní dvadsať rokov spĺňa účel individuálnej a generálnej prevencie, zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestných činov. Uloženie trestu na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby už zohľadňuje aj skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutku priznal, jeho spáchanie oľutoval, urobil vyhlásenie o vine a pred spáchaním skutku viedol riadny život, resp. nemá žiadny záznam v odpise registra trestov. Inak vyjadrené, ustálené konanie obžalovaného aj ako prečinu poškodzovania cudzej veci z osobitného motívu – v úmysle zakryť iný trestný čin viedlo aj krajský súd k záveru, že ukladanie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby by bolo neprimerané.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.